Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 12/2014
03.09.2014. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари предлагача С.Б. из И., чији је пуномоћник мр.Н.Ј., адвокат из И., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Р4 и 1/14 од 11.07.2014. године, у седници одржаној 03.09.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Сремској Митровици Р4 и 1/14 од 11.07.2014. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Виши суд у Сремској Митровици, решењем Р4 и 1/14 од 11.07.2014. године, огласио се апсолутно ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку који се води пред Основним судом у Старој Пазови Судском јединицом у Инђији И бр. 77/10, укинуо све спроведене радње и захтев одбацио.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ... 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“ бр.25/82... „Сл.гласник РС“ бр.46/95, ... 55/14), који се примењује на основу члана 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба основана.

Предлагач је, као извршни поверилац, Вишем суду у Сремској Митровици дана 27.05.2014.године, поднела захтев за заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку који се води пред Основним судом у Старој Пазови Судском јединицом у Инђији под И бр. 77/10.

Налазећи да је апсолутно ненадлежан да поступа у овој ствари, као и да није непосредно виши суд у односу на суд пред којим се води извршни поступак, Виши суд у Сремској Митровици се побијаним решењем огласио апсолутно ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Старој Пазови Судске јединице у Инђији И бр. 77/10, па је укинуо све спроведене радње и захтев одбацио.

Жалбом предлагача се основано указује да је побијано решење донето погрешном применом материјалног права.

Наиме, одредбом члана 8а. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ бр. 116/2008, 104/2009 ... 101/2011 и 101/2013), прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Захтевом из става 1. може се тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Ако се захтев односи на поступак који је у току пред Привредним апелационим судом, Прекршајним апелационим судом или Управним судом, о захтеву одлучује Врховни касациони суд. Против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана, у складу са одредбом члана 8б. став 3. овог закона. Одредбом члана 8в. овог закона, прописано је да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Чланом 15. став 2. овог закона (између осталог), прописано је да је апелациони суд непосредно виши суд за виши суд и основни суд, док је ставом 3. истог члана одређено да је виши суд непосредно виши суд за основни суд када је то одређено овим законом, као и за питања унутрашњег уређења судова и примене Закона о судијама.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. истог закона, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности; у ванпарничним поступцима.

Како се захтев за заштиту права на суђење у разумном року односи на поступање суда у извршном поступку, то је по оцени Врховног касационог суда, сагласно наведеним законским одредбама, за одлучивање о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року надлежан виши суд, као непосредно виши у односу на основни суд у овој материји, а на основу члана 15. став 3. Закона о уређењу судова. У конкретном случају то је Виши суд у Сремској Митровици, како је то предвиђено чланом 4. став 1. тачка 21. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава. При том је надлежан да поступа по таквим захтевима само у предметима који нису правноснажно окончани

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку Виши суд у Сремској Митровици ће отклонити наведене недостатке и донети закониту и правилну одлуку.

Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,с.р.